

LESNÍČEK

LETO
2019/20

STOP KUPÓN ZIMA
PLATÍ DO 31.12.2020

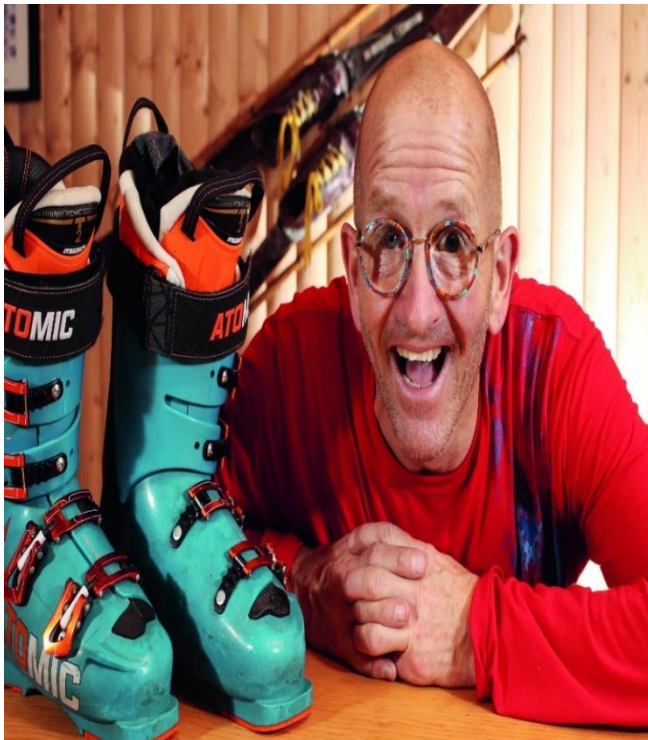

V novom čísle nájdete:
Foto návraty na školské akcie
Správy a úspechy našich žiakov
Učíme sa z domu
MEMEčka o korone

Obsah

Zo školského prostredia	3
Keď si odhodlaný plniť si svoje sny	3
Po roku v Monkovej doline	6
Foto návrat: Boli sme na lyžiaráku.....	7
Ostrostrelci opäť v akcii... ..	8
Zber papiera	8
VIA HISTORICA – Cesta históriou.....	9
Olympiáda zo SJL	11
Foto návrat: Navštívili sme budúce pani učiteľky na UNIPE	12
Hviezdoslavov Kubín 1. a 2. stupeň, školské kolo	13
Foto návrat: Hviezdoslavov Kubín v objektíve.....	14
Medzinárodný deň materinského jazyka	16
Zážitkové učenie.....	18
Foto návrat: Zážitkové učenie	19
Pandémia	21
Celý svet, vrátane nás, prekvapila pandémia koronavírusu.....	21
Čo spôsobuje koronavírus?.....	22
Ako sa máme chrániť pred novým koronavírusom?	23
Učíme sa z domu	24
Foto návrat: Učíme sa z domu.....	25
Čo robíme doma počas pandémie?	28
Čo robí Matúš doma počas pandémie.....	29
Hrdinovia dnešných dní.....	30
Tvorba našich žiakov	31
Zaujímavé fakty o slonoch	32
Vtipy o slonoch.....	32
KORONA MEME	33
Vaše rúška.....	38
Redakcia	39

Zo školského prostredia

Ked' si odhodlaný plniť si svoje sny

Text: DV, Zuzana Zimmermannová z časopisu GOLDMAN, upravené, skrátené.

Píše sa rok 1988. V tomto období boli skoky na lyžiach pomerne známa a populárna olympijská disciplína. Aj napriek tomu existovali vo svete krajiny, ktoré v tomto športe nemali svoje zastúpenie. Medzi ne patrila aj Veľká Británia. Koniec koncov, Britom zimné športy veľmi nejdú, šikovní sú dodnes napr. vo futbale. Nie nadarmo je Premier League na prvom mieste v rankingu TOP futbalových líg sveta. Vráťme sa však späť ku skokanom. Najmä k jednému špeciálnemu, ktorý sa do dejín tohto športu zapísal pod prezývkou „Orol Edie“.

Michael Edwards – rodák z mestečka Cheltenham, okolo ktorého sa, kam až oko dovidelo, rozprestierala samá nížina. Celý život nosil veľké okuliare, ktoré mu siahali až pod lícne kosti. Navonok tak nepôsobil ako veľký športovec, no nikdy sa nevzdával a športu sa venoval ako najlepšie vedel. Môžeme povedať, že nebol žiaden športový antitalent. Po škole si rád obúval kopačky, smečoval vo volejbalovom tíme a na zelenom trávniku nepohrdol ani kriketom či rugby. Patril k nebojácny deťom, ktoré sa nechali nahovoriť na každé dobrodružstvo a často za svoju odvahu platil daň v podobe modrín a škrabancov. Vo veku 10 rokov ho však postihlo zranenie, pri ktorom si poškodil chrupavku v kolene. Odporúčanie lekárov bolo nekompromisné: „Nesmieš sa nikdy venovať športu,“ povedali.

Edie však nadovšetko miloval pohyb, preto hľadal spôsoby, ako ostať aktívny. Nakoniec mu padlo do oka lyžovanie. Bol naozaj rýchly, medzi amatérmi dosahoval výborné výsledky. Očakával nomináciu na olympiádu v roku 1984 v Sarajeve – hlavnom meste terajšej Bosny a Hercegoviny. Tá však neprišla...

„Sklamanie bolo obrovské, ale neodradilo ho. Poháňaný túžbou po súťaži pod piatimi kruhmi, ktorá sa mala konať o ďalšie štyri roky v kanadskom meste Calgary, sa presunul do amerického Lake Placid, kde boli lepšie podmienky na tréningovanie – miesto v kvalifikácii v tíme zjazdových lyžiarov mu už nesmel nikto vyfúknuť. Zväčšujúca sa diera v peňaženke ho však dostávala do čoraz zložitejšej situácie. Syn štukatéra, ktorý sa na otcovo želanie tiež priučil remeslu, výrobe balustrád a ozdobných stĺpov, sa nikdy neválal v peniazoch a výdavky na športovú výbavu a cvičisko v americkom stredisku veru neboli nízke. Zredukoval teda všetky výdavky na nutné minimum a hoci po návrate zo svahu padal vyčerpaný od únavy, aj tak ešte pracoval, kde sa dalo. Jedného dňa, keď pri čakaní na vleč zamyslene sledoval svah, pohľad sa mu zastavil na skokanskom mostíku. „Premýšľal som, že by som si mohol nájsť niečo lacnejšie. Prešiel som sa popri mostíku a povedal si – to vyzerá dobre,“ spomína Edwards. Zo dňa na deň tak bolo rozhodnuté.“

Michael „Edie“ Edwards – po svojom prvom skoku na OH '88 v Calgary.

Pod vedením trénerov Chucka Berghorna a Johna Viscoma sa začal pripravovať na kvalifikáciu na ZOH v Calgary. Výstroj mal požičaný, lyžiarske topánky veľké, prilbu tiež priveľkú. Iné si totiž nemohol dovoliť, pretože nemal žiadnych sponzorov. Na svoj sen si privyrábal prácou v hoteli, opatrovaním detí a iným brigádami. Popritom, samozrejme, tvrdo trénoval.

Nevyhli sa mu ani pády, ktoré v tomto športe môžu mať fatálne následky. Na požičanom aute od svojej matky navštevoval rôzne európske súťaže, nepohrdol ani ubytovaním, ktoré mu šetrilo peniaze. Býval dokonca v -25 stupňových mrazoch v karavane, prípadne sa vyspal v kravíne.

Raz si dokonca pri páde zlomil čeľusť, nemal však na ošetrenie, preto improvizoval – obviazal si ju obliečkou z vankúša a v súťaži pokračoval. Často sa mu stávalo, že sa mu počas skoku zahmlili v helme okuliare a tak nič nevidel. Stalo sa, že helma sa mu počas skoku aj odopla. Na to sa už nemohol počas súťaží pozerať člen talianskej skokanskej výpravy, a tak mu jednu skokanskú helmu daroval.

Koncom roka 1986 sa zúčastnil na Európskom pohári v skokoch na lyžiach vo švajčiarskom meste St. Moritz, vo svetovom pohári sa prvýkrát predstavil v roku 1987 v nemeckom Obersdorfe. Skončil síce beznádejne posledný, ale ustál to. Po súťaži sa uchýlil na istý čas do Fínska, kde trénoval a pracoval ako stavbár – štukatér. Prespával na psychiatrii, lebo za noc pýtali v prepočte len 1 libru. Tam ho zastihla aj pozvánka na OH v Calgary. Podľa vtedajších pravidiel mala každá krajina právo vyslať na OH jedného súťažiaceho v danej disciplíne. Keďže bol v Anglicku jediný, tak si splnil svoj sen – štartovať na olympiáde.

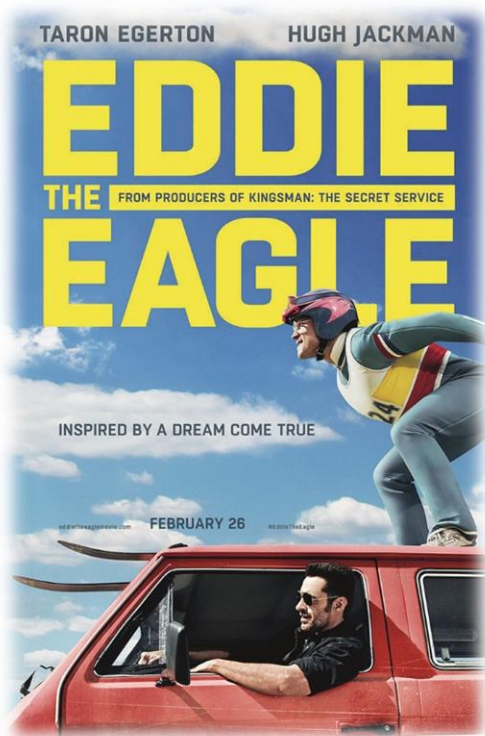
Keď v roku 1988 vystúpil na letisku v Calgary, neostal svojej povesti smoliara nič dlhý. Pri preberaní batožiny sa mu rozpadol kufor. Svoje ponožky, spodky a iné časti batožiny zbieral po páse, ktorý privázał kufre z lietadla. Tento jeho trapas videla hŕstka fanúšikov, a vďaka novinárom aj celý svet.

Svojou komickosťou, prístupom k povinnostiam i ľuďom si ihneď našiel u divákov svojich priaznivcov. Dokonca sa mu vo veľkom venovali aj novinári, ktorí uprednostnili tlačovku s ním pred rozhovormi s inými významnejšími športovcami, dokonca aj s predsedom MOV. V skoku zo 70 metrového mostíka skočil 55 metrov. Napriek kritike iných športovcov či niektorých

novinárov sa rozhodol, že skočí aj z 90 metrového mostíka. Na ňom dosiahol svoje osobné maximum 71 metrov. Tento jeho výkon sa zapísal do dejín Britského športu, nakoľko išlo zároveň aj o národný rekord v skoku na lyžiach. Mimochodom, Fín Nykänen so zlatou medailou skočil neuveriteľných 118,7 m.

Pre Michaela Edwardsa však bolo víťazstvom, že sa vôbec na OH dostal, že súťažil, že skok ustál bez zranenia. Dva rekordy boli iba čerešničkou na torte v ceste za snom. Nikdy nemal šancu vyhrať, to bolo každému jasné. Ako neskôr v rozhovoroch s novinármi priznal: „Chcel som iba prísť a užiť si to.“ Legendárnym sa stal aj jeho orlí tanec po prvom úspešnom 55 metrovom skoku. Tiež si raz aj priznal, že jeho skok miestami pripomínal „pokus pštrosa o let“.

V jeho prípade sa tak naplnila známa veta vyslovená barónom Pierrom de Coubertinom, ktorý v roku 1896 obnovil tradíciu olympijských hier: „Nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa“.

Jeho inšpiratívny príbeh bol dokonca sfilmovaný. Odporúčame si ho pozrieť.

Vysvetlivky:

MOV – Medzinárodný olympijský výbor.

Štukatér – stavbár, ktorý sa výhradne venuje dokončovacím prácam pri výstavbe domu, najmä omietkam.

Pierre de Coubertin – francúzsky učiteľ a historik.

TOKYO 2020

Letné OH v TOKYU boli kvôli pandémie COVID-19 zrušené. Nový termín je v roku 2021.

Po roku v Monkovej doline

Text: VD. Foto: VD, PK

V dňoch 27.1. – 31.1.2020 sa uskutočnil lyžiarsky kurz pre žiakov 7. A a 8. B triedy. Miestom konania bola Monkova dolina v obci Ždiar, ktorá nás očarila krásnym prostredím a super výhľadom na Belianske Tatry. Ubytovanie a stravovanie sme mali zabezpečené v hoteli Magura a treba povedať, že bolo na výbornej úrovni. Lyžiarskeho kurzu sa zúčastnilo 28 žiakov, 3 pedagogickí pracovníci - zároveň inštruktori a zdravotník.

Kurz prebiehal podľa vopred vypracovaného a schváleného plánu.

Samotný výcvik sa konal za výborných podmienok. Bol dostatok snehu, zjazdovka, nachádzajúca sa v blízkosti hotela, bola perfektne upravená. Všetky stanovené ciele výcviku boli splnené. Začiatočníci zvládli základné prvky lyžiarskej abecedy, pokročilí lyžiari sa ďalej zdokonaľovali. Pokročilí lyžiari zároveň aktívne pomáhali začiatočníkom ako inštruktori, z čoho mali radosť. Na záver výcviku všetci účastníci prekonalí svah o sklone 25 – 30 % v dĺžke 150 m pluhovými oblúkmi s bezpečným zastavením, všetci žiaci zvládli jazdu na vleku. Žiaci si vypočuli prednášky o lyžovaní a získali tak aj teoretické vedomosti o tomto úžasnom športe. To všetko vytvorilo vhodné predpoklady na to, aby sa lyžovaniu v budúcnosti aktívne venovali. Spomenúť treba aj zdravotný význam kurzu, lebo dni strávené na čerstvom vzduchu a fyzická námaha určite prospeli k zlepšeniu ich fyzickej i psychickej kondície.

Spoločná fotka s Tatrami musí byť!

K dispozícii bola vírivka, sauna, stolný tenis, 2 spoločenské miestnosti. Oddychový poldneň sme strávili v Aqua city v Poprade, kde sme aktívne regenerovali. Správanie žiakov bolo až na malé výnimky v súlade s etickými normami. Hotel Magura nám poskytol kvalitné ubytovanie, vynikajúcu stravu a vhodné priestory na kultúrno-výchovnú činnosť. Zdravotný dozor zabezpečoval zdravotník Bc. Michal Kundek. Dvaja žiaci, Sabol Damián a Kolesár Radovan, sa museli pre ochorenie predčasne vrátiť domov. Počas kurzu sa nevyskytol žiadny úraz, bežné ošetrenia boli zapísané v zdravotnom denníku. Pri ceste domov sme ešte navštívili Ski múzeum v Tatranskej Lomnici, kde sa žiaci oboznámili s históriou lyžovania.

Lyžiarsky kurz splnil svoj účel, žiaci si z neho okrem získaných zručností z lyžovania odniesli aj vedomosti o lyžovaní a veľa iných zážitkov, na ktoré budú iste dlho spomínať.

Foto návrat: Boli sme na lyžiaráku 😊.

Dievčatá zo 7. B na svahu v 2. turnuse – lyžiarske stredisko Dedinky.

Chalanov zo 7. B zložil svah na zadok.

Ostrostrelci opäť v akcii...

Text: DV, Foto: obecgerlachov.sk.

Dňa 1. 2. 2020 sa uskutočnilo Krajské kolo mládeže na Majstrovstvá Slovenska škôl v streľbe zo vzduchovej pušky pre šk. rok 2019/2020. Zúčastnili sa ho aj žiaci našej školy.

Umiestnenia jednotlivcov z našej školy nás potešili.

Oliver Maras 6. B - 5. miesto

Lenka Blaščáková 5.B - 5. miesto

Katarína Novická 5.A - 6. miesto

Umiestnenia družstiev do 14 rokov:

1. miesto: ZŠ Francisciho, Poprad

2. miesto: ZŠ Francisciho, Poprad

3. miesto: ZŠ Lesnícka, Prešov

Zloženie družstva:
Blaščáková, Novická,
Jurčová

Naším strelcom
blahoželáme a
prajeme presnú
mušku!

**Súťažiaci bojujú
s terčami.**

Zber papiera

Text: DV, Foto: obecgerlachov.sk

Zbieraním a recykláciou nepotrebných surovín prispievame k ochrane našej drahocennej planéty. V tomto školskom roku sa víťazmi za I. stupeň stala trieda pani učiteľky Šarinovej – 3. A. Na druhom stupni sa, tradične, darilo mladším ročníkom narodenia. Najviac papiera vyzbierala trieda pána učiteľa Stolárika – 5. A.

VIA HISTORICA – Cesta históriou

Text: DV, Foto: DV

Začiatkom februára k nám zavítala komediálna trojica, ktorá má dejepis v malíčku. Hovoríme o troch chlapíkoch, ktorí nás pravidelne chodia zabaviť a čo-to naučiť z našich i národných dejín. Tentokrát nás previedli dejinami Uhorska od 17. storočia do vzniku prvej

Československej republiky.

Na búrlivú cestu národným dejinami Slovákov v Uhorskom kráľovstve sme vyšli po bitke pri Moháči, ktorá sa uskutočnila 29.8. 1526. Táto bitka znamenala pre uhorské dejiny národnú tragédiu. Prišli sme o oblasť Kráľovského Uhorska, vrcholné orgány sa museli vystaňovať z Budína a Ostrihomu do Bratislavy a Trnavy. Naše terajšie hlavné mesto sa stalo korunovačným mestom uhorských kráľov, Trnave prischla prezývka „slovenský Rím“. Táto situácia trvala až do roku 1683, keď pri Viedni dostali Turci od spojenej rakúsko-uhorskej armády riadne na frak a museli si začať baliť kufre na dlhú cestu do vlasti.

Po Turkoch nám doteraz ostala už iba káva – tzv. „turek“. Určite ste už počuli z úst rodičov, babky či dedka legendárnu konverzáciu: „Chceš kávu?“ „Héééj, héééj, babka, zalej mi turka.“ Ide o klasickú zalievanú kávu, v ktorej sa „luhuje“ čerstvo pomletá káva. Turci sa však snažili chvíľu vyjednávať, no cisár Jozef I. bol neoblomný. S Turkami sa dohodol na mieri, ktorý podpísali v roku 1699 v Karlovači.

V tomto období zúria v Uhorskom kráľovstve tzv. protihabsburské povstania (1604 – 1711). Ich dôvod bol prostý – šľachta odmietala poslúchať kráľa, pretože ten im odmietal uznať náboženskú slobodu. Začiatkom 18. storočia sa mihol Slovenskom aj legendárny zbojník – Jánošík. Hovorí sa, že bohatým bral, chudobným dával. Ej, veru, taký by sa zišiel Slovákom i dnes.

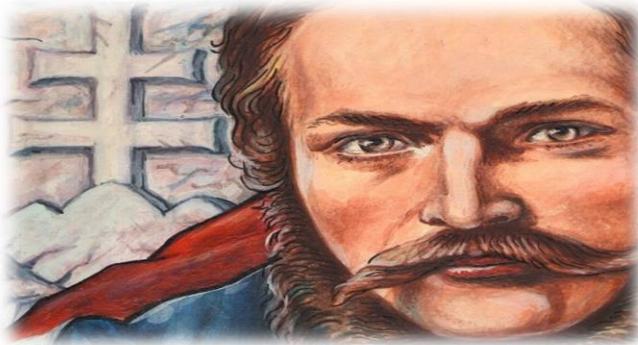
Karol VI., nasledovník zosnulého brata Jozefa I., vládol pevnou rukou. Mal však jednu smolu. Jeho prvorodený syn Leopold-Ján pobudol na pozemskom svete len rok, a potom nie a nie, aby sa mu narodil ďalší syn. Za to však neskôr mal 3 dcéry. Musel nájsť legálny spôsob na to, aby jedna z nich zasadla na trón po jeho smrti. Nakoniec vydal zákon, ktorý do dejín vošiel ako „Pragmatická sankcia“, ktorú vydal v roku 1713. Tento zákon umožňoval po smrti kráľa Karola korunovať za novú kráľovnú dcéru Máriu Teréziu. Vďaka tejto múdrej žene dnes musíte sedieť

povinnú školskú dochádzku.

Zaviedla aj povinné očkovanie, veď aby ste v tej škole nechorľaveli – deti. Bola to žena s veľkým Ž, pretože mala vďaka svojim radcom množstvo skvelých nápadov – zaviedla pomenovávanie ulíc a číslovanie domov, zaviedla používanie papierových peňazí, začala vo veľkom sadiť zemiaky a Cigánom zakázala kočovať krížom-krážom po krajine. Postarala sa o modernizáciu banskej ťažby, zaviedla parné stroje, ktoré pomáhali z baní ťahať na povrch baníkov a podzemnú vodu, ktorá robila v zemi šarapatu.

V týchto jej snahách ju vo veľkom podporoval jej syn Jozef II. Ten bol naklonený myšlienkam národov žijúcich v Uhorsku, ktoré žiadali národnú slobodu. A keď nie tú, tak aspoň právo používať svoj materinský jazyk. V roku 1787 sa podarilo Antonovi Bernolákovi uzákonenie spisovnej slovenčiny na základe trnavského nárečia.

Následne sa objavili ďalší bojovníci v boji za spisovnú slovenčinu. Na ich čelo sa postavil Ľudovít Štúr – mladý profesor na evanjelickom lýceu v Bratislave. V roku 1836 uskutočnil pamätnú vychádzku na hrad Devín, kde jeho spolupracovníci prijali slovanské mená a zaprisahali, že budú bojovať za práva Slovákov až do samého konca. V roku 1848 boli vydané Žiadosti slovenského národa, ktoré pozostávali zo 14 bodov. Ich pointou bolo bojovať proti

maďarizácii – nútenému používaniu maďarčiny ako štátneho jazyka a boj na práva Slovákov na sebaurčenie.

Rozhodujúcu bitku Maďari prehrali v bitke pri Világoši, preto Vám mamka doma možno niekedy povedala, že dostanete na riť világoš.

Po revolučných rokoch sa Maďari a Rakúšania na posledné roky existencie ríše „vyrovnali“, keď sa dohodli, že obe

národy budú mať v krajine rovnaké práva. Takto si riša dožívala posledné krásne roky života. Umieračik je nakoniec začal udierať v roku 1918, keď sa skončila 1. svetová vojna a jednotlivé národy v krajine získali svoju národnú samostatnosť. Slováci vytvorili nový spoločný štát so svojimi bratmi Čechmi, s ktorými si boli blízki nielen kultúrne, ale i jazykovo.

Tu sa putovanie našich zabávačov na ceste dejinami skončila. Rozlúčili sa, z niekoľkých žiakov si urobili figurantov, ktorým dávali rôzne úlohy, ktoré boli ľahké aj ťažké.

Sloboda, rovnosť, bratstvo! Hlavné heslo Francúzov v boji za lepší život!

Olympiáda zo SJL

Text: DŠ, Foto: DV

11. novembra sa uskutočnilo školské kolo Olympiády zo SJL. O svojich pocitoch nám porozprávala víťazka, Marta Balážová, žiačka 9. B triedy. „Súťaže sa najviac obávala moja spolužiačka Miška. Celý deň som ju presviedčala, že je v slovenčine dobrá a musí sa zbaviť trémy. Asi to zabralo, lebo skončila na 2. mieste. Na 3. mieste sa umiestnila Alexandra Straková z 9. A. Cítila som sa tak trochu pod tlakom, lebo všetci očakávali moje

víťazstvo. Nepodľahla som panike ani stresu a zvíťazila som. Záver už patril odovzdávaniu cien, diplomov a spoločnému fotografovaniu. Zo školy som odchádzala s fajn pocitom, ale aj s myšlienkou, že ma čaká OK.“

A takmer by som zabudla: „Atmosféra v knižnici bola super a pani učiteľky nám pripravili malé občerstvenie.“

27. novembra 2019 sa Marta zúčastnila okresného kola a aj tu dokázala svoje vedomosti, schopnosti a šikovnosť. Skončila na perfektnom 3. mieste.

Blahoželáme a ďakujeme za skvelú reprezentáciu!

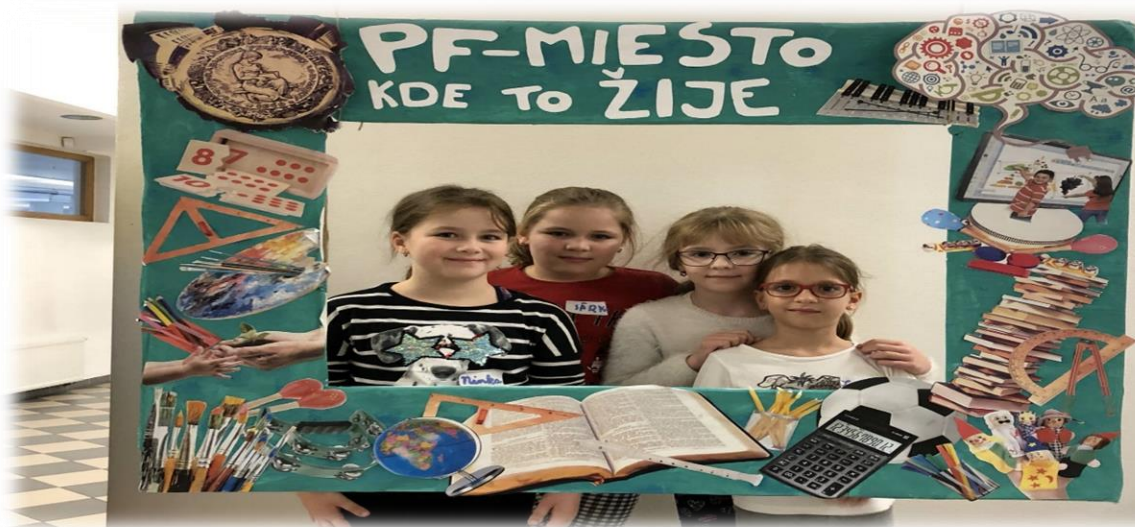
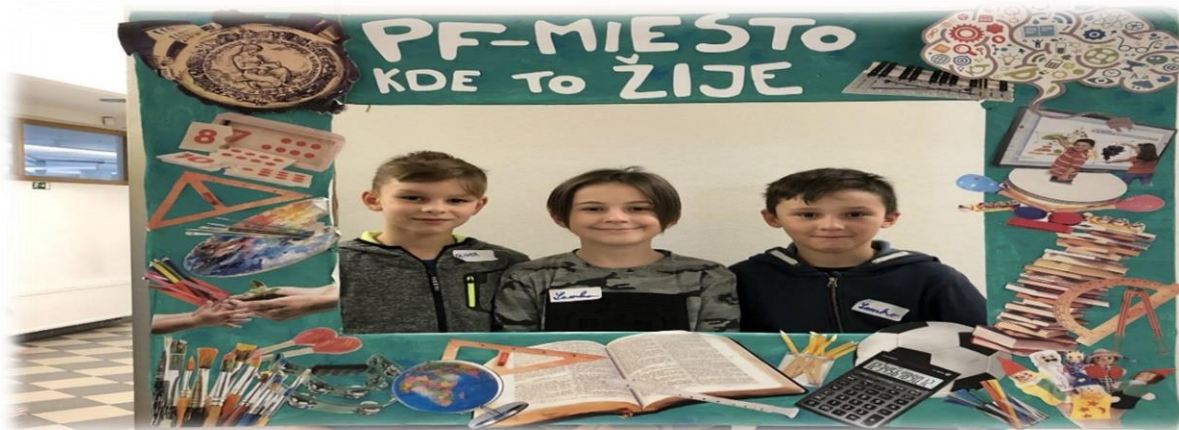

Víťazky školského kola Olympiády zo slovenského jazyka a literatúry.

Foto návrat: Navštívili sme budúce pani učiteľky na UNIPE

Foto: ZŠ

Že by budúce učiteľky a učítelia? Ved' uvidíme, čo ukáže čas.

Hviezdoslavov Kubín 1. a 2. stupeň, školské kolo

Text: DV, Foto: ZŠ, DV

V stredu 26. 2. 2020 sa v školskej knižnici uskutočnilo školské kolo známej a rokmi overenej súťaže v umeleckom prednese textu s názvom Hviezdoslavov Kubín. Jej názov asi netreba nijak zvlášť predstavovať, lebo je spojená so slovenskou legendou básnického remesla – Pavlom Országhom Hviezdoslavom, rodákom z Vyšného Kubína, ktorý miloval svoj rodný kraj, Oravu. Jeho meno je tiež späté s mestom Prešov, pretože tu v rokoch 1870 – 1872 žil a študoval právo na Právnickej akadémii. Na

jeho počesť je aj pomenovaná knižnica v našom meste.

Súťaže sa v pokojnej, veselej, no i trémou opradenej atmosfére zúčastnili žiaci 5. až 8. ročníka. Súťažili v prednese poézie i prózy. Tento rok sa recitovali overené literárne klasiky – Milan Rúfus či Štefan Moravčík. No výberom textu z kategórie fantastickej literatúry prekvapil Ferko Mihok zo 6. C, ktorý siahol po texte o mladom čarodějníkovi z pera J. R. Rowlingovej: Harry Potter a kameň múdrcov. Nakoniec istú literárnu vyzretosť, ale aj skúsenosti s prednesom textu predviedli najmä dve dievčatá zo siedmeho a ôsmeho ročníka.

Do okresného kola sa nakoniec porota rozhodla poslať iba jednu žiačku – Ninu Porjandovú z 8.A triedy. V tvrdej konkurencii na okresnom kole jej držíme palce a veríme, že sa jej bude dariť. Vecnými cenami boli ocenení všetci súťažiaci a diplomy získali iba tí najlepší.

Na záver chceme my, slovenčinári, vyjadriť istú spokojnosť, že aj v dnešnom uponáhľanom a rýchlom svete plnom žiariacich obrazoviek si deti vedia nájsť cestu ku knihe a formovať tak svoju osobnosť i jazykovú zdatnosť v ústnej i písanej komunikácii.

Foto návrat: Hviezdoslavov Kubín v objektíve...

Foto: ZŠ, DV

Foto návrat: Hviezdoslavov Kubín v objektíve...

Foto: ZŠ, DV

Recitátori z II. stupňa. Zišla sa dobrá partička.

Foto návrat: Hviezdoslavov Kubín v objektíve...

Foto: ZŠ, DV

Ferkovi pričaroval Harry Potter šťastie v podobe dobrého umiestnenia.

Odovzdávanie diplomov mali v rukách ostrieľané porotkyne – pani Švecová a Vislocká.

Medzinárodný deň materinského jazyka

Text: DV, Foto: DV

V piatok 21. 2. 2020 si vyučujúci slovenského jazyka a literatúry pri príležitosti Medzinárodného dňa materinského jazyka pripravili rôzne aktivity pre žiakov. U piatakov, šiestakov i siedmakov zožala úspech mini súťaž s názvom *Genitív školy 2020*.

Úlohou žiakov bolo po celej hlavnej chodbe školy nájsť 36 papierikov s karikatúrou Ľudovíta Štúra, na ktorých našli rôzne podstatné mená. Následne ich mali vyskloňovať do genitívu plurálu. Najlepšie si so slovami poradili šiestaci, milo prekvapil aj kolektív 4.A trieda, ktorá skončila v tejto

aktivite na poprednom mieste.

Na vyučovacích hodinách si učitelia slovenčiny pripravili exkurz do starej bernolákovskej slovenčiny, ôsmaci si skúsili aj prekladanie do súčasnej slovenčiny. Pre mladších žiakov (5. a 6. ročník) si kolega pripravil ultrakrátke maňuškové divadielko v šarištine. Následne sa žiaci popasovali s prekladom ľudovej piesne z nárečia do slovenčiny, pričom si mohli pomôcť so šariško-slovenským slovníkom. Popasovať sa mali aj so slovami: *tepša*, *juška*, *drucik*, *bidňatko* či *ošča*. Cieľom bolo žiakom ukázať, že šariština, s ktorou sa bežne stretávajú, napr. doma, je síce v komunikácii bežná, nie je však spisovnou formou slovenčiny. V okrajových oblastiach v slovensko-poľskom pohraničí sa s ňou však hravo dohovoria s našimi severnými susedmi.

Piataci z 5. C triedy sa pasujú s prekladmi textov zo šarištiny.

Na hlavnej chodbe sa za účasti starších žiakov mohli tí mladší zatúlať až do obdobia Veľkej Moravy, do čias príchodu vierozvestcov Cyrila a Metoda, na ktorých sa odvolávame v súvislosti so vznikom prvého písma – hlaholiky. Na cestu slovenčinou ich vo štvrtok previedol náš kolega – dejepisár.

Veľmi pozitívne musíme zhodnotiť aj kultúrne podujatie VIA HISTORICA, ktorá veľmi umnou a vtipnou formou previedla žiakov dejinami Slovenska od čias Uhorského kráľovstva až po vznik Československej republiky. Nezabudla im aj pripomenúť, aké dôležité je v dnešnej dobe vzdelanie, pretože povedomie o tejto dôležitej výbave každého mladého človeka 21. storočia sa akosi vytráca z pamäti dnešnej generácie.

Víťazkami v súťaži GEN!T!V školy 2020 sa stali šiestačky. Blahoželáme.

Ovečka stredobodom pozornosti.

Zážitkové učenie

Text: BH, Foto: BH,DV,TT

Dňa 28. 2. 2020 do našej školy, konkrétne 3. B triedy, zavítala pani Emília Poláková. Urobila nám prednášku o svojej práci. Je chovateľkou oviec, spoločne s manželom doma chovajú vyše dvesto oviec. Dokonca aj v to ráno sa im narodila ďalšia ovečka. Prednáška o ich náročnej práci bola veľmi zaujímavá. Dozvedeli sme sa napríklad, že ovečky nemajú horné zuby. Čo sme mohli vidieť aj naživo, pretože nám priniesla ako názornú ukážku živú ovečku. Bečanie tejto živej relikvie bolo počuť hlavne v celom prvom pavilóne. Deti z nej boli nadšené. Oblúbili si toto malé zvedavé stvorenie a niektorí sa nevedeli od neho odtrhnúť. Pani Emília nám prezradila, že na ich srsti sa nachádza prirodzený olej Lanolín, ktorý pri hladkaní ovečky vyhladzuje ruky.

Taktiež sme sa dozvedeli, že v stáde majú aj ovcu, ktorá má rohy. Vraj sa to môže stať, pretože to záleží od druhu barana. Deti si mohli obzrieť, chytiť dokonca aj ovoňať ovčiu vlnu. Popozerali si všetky pracovné nástroje ako, nožnice na strihanie, štítky na značenie a pod...

Pohľad na deti s úsmevom na tvári a rozžiarenými očkami stál za to. S pani Polákovou sme sa dohodli na ďalšom stretnutí u nich na farme. Rozlúčili sme sa v hlučnom sprievode bečiacej ovečky po celej chodbe, keď odchádzala. Bolo to najzážitkovejšie vyučovanie s rodičom, aké sme mohli zažiť. Ďakujeme a tešíme sa na ďalšie stretnutie.

Foto návrat: Zážitkové učenie

Foto: BH,DV,TT

8.B sa vydala za zážitkovým učením priamo do terénu.

Foto návrat: Zážitkové učenie

Foto: BH,DV,TT

Kozmetika dnes hýbe svetom, čo si budeme hovoriť, na procedúry sa nechali nahovoriť aj chalani.

Foto návrat: Zážitkové učenie

Foto: BH,DV,TT

Táto sa podarila, musíte uznať.

Na poriadok dozerala aj príslušníčka POLÍCIE.

Tu sa naša cesta zážitkami zo školy aj mimo nej končí, pretože nás po 100 rokoch prekvapila pandémia.

Pandémia

Celý svet, vrátane nás, prekvapila pandémia koronavírusu

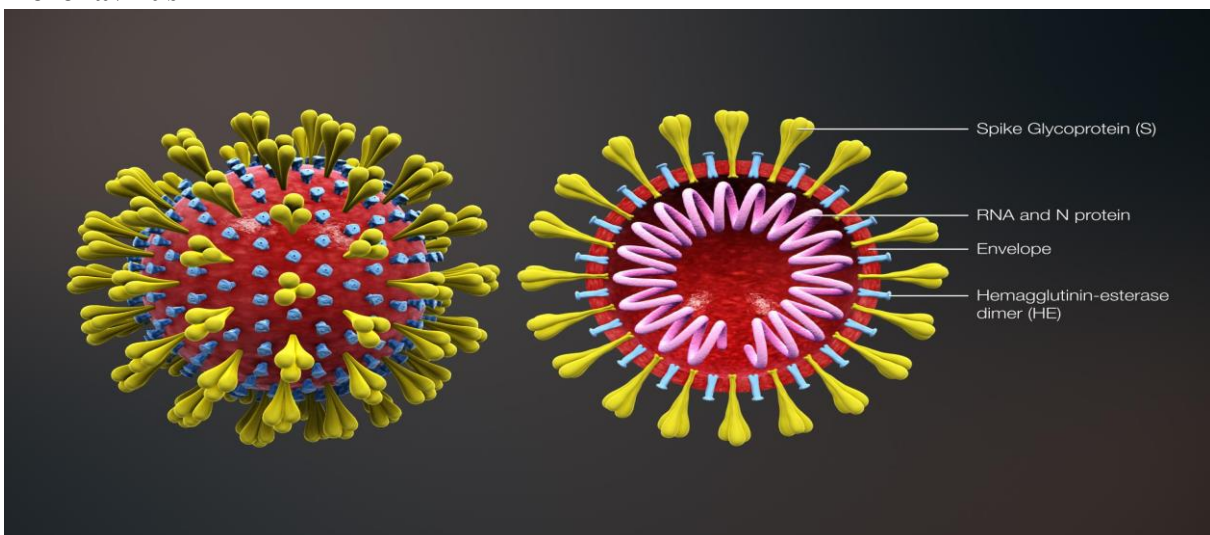
Text: DV, aktuality.sk,
Foto: samorin.sk

Do marca 2020 sme si žili viac-menej stereotypným spôsob života. Škola (práca), voľný čas, kamaráti, lyžovačky s rodinou. Po utešených

Vianociach nič nenasvedčovalo tomu, aby sa naše zabehnuté koľaje menili. U nás v Európe nie, ale v Ázii začala pomaličky tykať časovaná bomba – COVID-19.

V ďalekej krajine, kde vychádza slnko, Číne, sa narodil neviditeľný nepriateľ, ktorému vedci dali meno koronavírus. Hej, hej... počuli sme, že takýchto vírusov je vo svete veľa, že ho majú aj zvieratká – mačky, psy, no aj také exotické ako šupinavce či netopiere. Že sú pomerne neškodné. Až do chvíle, keď matka príroda s nami začala hrať nemilosrdnú hru. Zaumienila si totiž, že si s nami na planéte Zem zahrá veľkú šachovú partiu. Nasadila najväčší tromf, aký mala v zálohe – vírus. Taký malý, neviditeľný voľným okom. Aj napriek tomu však dostal od vedcov prezývku tučko, pretože oproti iným vírusom, ktoré sa hmýria vzduchom je obrovský.

Koronavírus

Koronavírusy sú jednoduché veci - RNA, čo je molekula nesúca genetickú informáciu, obaluje plášť, z ktorého vyčnievajú proteínové výbežky. Pre tie pod mikroskopom pripomínajú vírusy malé kráľovské koruny. Corona je latinsky koruna. Odtiaľ názov coronavirus, resp. koronavírus.

Čo spôsobuje koronavírus?

Text: aktuality.sk, Foto: aktuality.sk

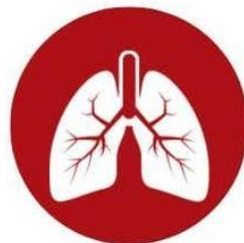
SYMPTÓMY COVID-19

1. HORÚČKA

2. SUCHÝ KAŠEĽ

3. DÝCHAVIČNOSŤ

Veľmi časté sú i bolesti hrdla. Chorobu môžu sprevádzať aj ďalšie príznaky ako bolesť hlavy, bolesť svalov a kĺbov, upchatý nos, nevoľnosť a zvracanie, hnačka, zimnica. Iba vo veľmi vážnych prípadoch nastupuje veľmi vysoká horúčka, vykašliavanie krvi, znížené množstvo bielych krviniek v krvi a zlyhávanie obličiek.

Veľmi dôležité je, že v drvivej väčšine prípadov nemožno ochorenie COVID-19 na základe príznakov rozlíšiť od chrípky. Potrebný je test. Zároveň je vo väčšine prípadov možné vyliečiť sa z tohto ochorenia rovnako, ako z chrípky.

Pre rizikové skupiny (starší ľudia a ľudia so zníženou imunitou) je však toto ochorenie pravdepodobne nebezpečnejšie ako chrípka. V najťažších prípadoch spôsobuje smrť. Presný údaj o úmrtnosti nemáme, no predbežné čísla sa pohybovali medzi 2 až 5 percentami nakazených.

Preto je dôležité v prípade príznakov, aj keď sú mierne, zostať doma. Nikto si nemôže byť bez testu istý, že nemá práve COVID-19. Aj ak má na základe miernych príznakov pocit, že ide iba o prechladnutie. Dokonca aj ľudia, ktorí nemajú žiadne príznaky, môžu chorobu roznášať.

Šírenie

Vírus SARS-COV-2, ktorý spôsobuje ochorenie COVID-19, sa pravdepodobne na človeka preniesol z neznámeho zvierat'a (asi netopier) v čínskom meste Wu-chan, v provincii Chu-pej.

Najčastejším spôsobom nákazy je zrejme vdýchnutie kvapôčok pri medzil'udskom kontakte. Kvapôčky vznikajú pri kašli, kýchaní a v malom množstve aj pri dýchaní. Pri jednom zakašľaní sa do vzduchu môže dostať až 3000 takýchto kvapôčok. Preto je dôležité kašľať správnym spôsobom do lakť'a a nosiť rúško.

Kvapôčky navyše zostávajú vo vzduchu, najmä v nevetraných priestoroch až niekoľko hodín. Preto v priestoroch, kde sa zdržiavate, často a nárazovo vetrajte.

Kvapôčky sa ďalej usádzajú na povrchoch, prípadne sa na ne môžu dostať na rukách ľudí. Na rôznych povrchoch dokáže koronavírus prežiť prekvapivo dlho a infikovať ďalších ľudí, ktorí sa povrchu dotknú a následne sa dotýkajú rukami tváre či očí.

Metaanalýza viacerých predošlých výskumov príbuzných koronavírusov vrátane SARS a MERS ukázala, že najmä na plaste a oceli dokážu prežiť až niekoľko dní.

Ako sa máme chrániť pred novým koronavírusom?

Text: DV, Foto: bratislava.sk

WHO (Svetová zdravotnícka organizácia) doposiaľ ako prevenciu pred novým typom koronavírusu **odporúča** nasledovné:

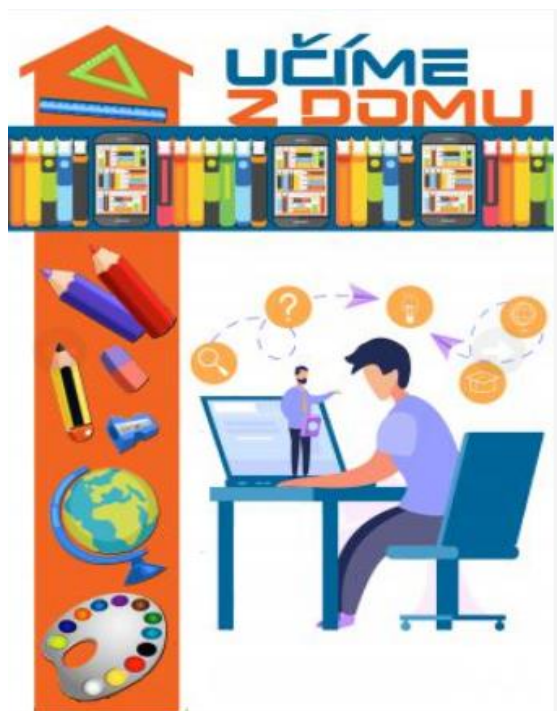
Momentálne (30. 4.) je **povinné nosenie rúška**, ktorým prekryjete dýchacie cesty a ústa, z ktorých sa vírus do okolia šíri pri kašľaní alebo kýchaní. Výnimky sú dovolené len v špecifických prípadoch – ťažko chorí, alergici či astmatici.

Riad'te sa heslom: „**Rúškom chránim seba aj ostatných.**“

Učíme sa z domu

Text DV, plagát: MS

Od prerušenia výučby z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19 sme na našej škole pristúpili k výučbe pomocou online streamovania. Takýmto spôsobom sa snažíme udržiavať kontakt s našimi žiakmi a poskytnúť im vzdelávanie rovnako kvalitne ako za bežných podmienok v škole.

Pri výučbe využívame základné rozhranie systému edupage, v ktorom žiaci majú zverejnené pokyny na prihlásenie, rovnako aj základné otázky a tézy, s ktorými budeme pracovať na online hodine.

Na pripojenie používame aplikáciu MS TEAMS, ktorá poskytuje dostatočné rozhranie v podobe premietania tabule, prezentácie či funkciu zdieľanej obrazovky. Žiaci tak môžu vidieť v reálnom čase materiál, ktorý si majú napr. opísať do zošita.

Výhody online výučby oproti posielaniu materiálov na samoštúdiu:

Deti medzi sebou nestrácajú kontakt, utužuje sa tak kolektív triedy.

Deti sa učia pod taktovkou skúsených učiteľov, ktorí ich poznajú a vedia, ktoré zručnosti potrebujú rozvíjať.

Šetríme rodičom čas, ktorý by museli venovať deťom pri zvýšenej záťaži v domácej príprave.

Poskytujeme žiakom aktuálne a živé informácie, ktoré súvisia s preberanou témou vyučovacích hodín.

Poskytujeme žiakom odborný výklad a navádzame ich k porozumeniu obsahovej stránky učiva.

Deti majú priestor na rozprávať navzájom aj s učiteľom, nielen o „povinnostiach“ ale aj o „zážitkoch“, ktoré majú počas tejto krízy.

Vyučovacie hodiny sú oproti štandardným hodinám predĺžené o 15 minút – tak je vytvorený dostatočný priestor na rozvoj komunikačných zručností.

Pracujeme s online materiálmi, ktoré sú dostupné na stránkach určených na modernizáciu výučby – alfbook.sk, gymmoldava.sk.

Pracujeme aj s učebnicami a pracovnými zošitmi, ktoré máme k dispozícii.

Na nasledujúcich stranách sa pozrieme na fotonávraty z výučby ONLINE.

Foto návrat: Učíme sa z domu

Foto: naše detičky a učiteľia z celej školy

Kvetinky pri učení musia rozvoniavať.

Pomôcky na učenie nalepené kade-tade po skriniach.

Keď už nemôžeme obsedieť, učíme sa postojáčky.

Foto návrat: Učíme sa z domu

Foto: naše detičky a učiteľia z celej školy

Foto návrat: Učíme sa z domu

Foto: naše detičky, rodičia a učiteľia z celej školy

Čo robíme doma počas pandémie?

Foto: SČ, DV

Sofia chodí na potulky lesom.

Niektorí učitelia sa zas pustili do pestovateľskej záľuby.

Čo robí Matúš doma počas pandémie

Text: MH, 6.B, úprava DV, Foto: MH

Asi nie som sám, kto čakal takýto priebeh školského roka. „Že vraj prázdniny“, no to určite, skôr také školské prázdniny, ktoré trávim na online hodinách s učiteľmi. Ako sa vraví, všetko zlé je na niečo dobré.

Mám pocit, že som ako šprt. Stále sa učím, ale môj relax sú videá, pri ktorých sa odventilujem. Aj môj brat je na rovnakej lodi ako ja, len o level nižšie. Vonku je super počasie, ideálne na rôzne hry. Ja keď sa dám do kopy s bratom, tak to je čistý problém. Stále vymýšľame rôzne parkúrové prevedenia, šup obrat naľavo, hop – ďalšia otočka. „Uf, chudák trampolína,“ pomyslí si stále, keď na nej urobím ďalší krkolomný skok.

Sem-tam sa objaví nejaká tá modrina. Brat mi ale vždy hovorí: „Matúš, to sa zahojí, poď, ideme na bike.“ Naša záhrada toho znesie veľa. Takže drifty na bikeu alebo na skútri, proste, možností je viac než dosť. Len dúfam, že pri mojom šťastí sa mi nič nestane.

Keď nastalo koronavírusové šialenstvo, bol som nesmierne vďačný za to, že bývam na dedine. Je mi ľúto ľudí, ktorí musia trčať v panelákoch.

Moja babka aj dedo, proste všetci, ktorí sú o dosť starší mi vraveli, že v živote si prešli všeličím. Ale to čo sa deje za posledné mesiace utkvie aj v mojej pamäti.

Ja dúfam, že sa čoskoro vrátim do školských lavíc. „Ja sa už chcem učiť v škole!“

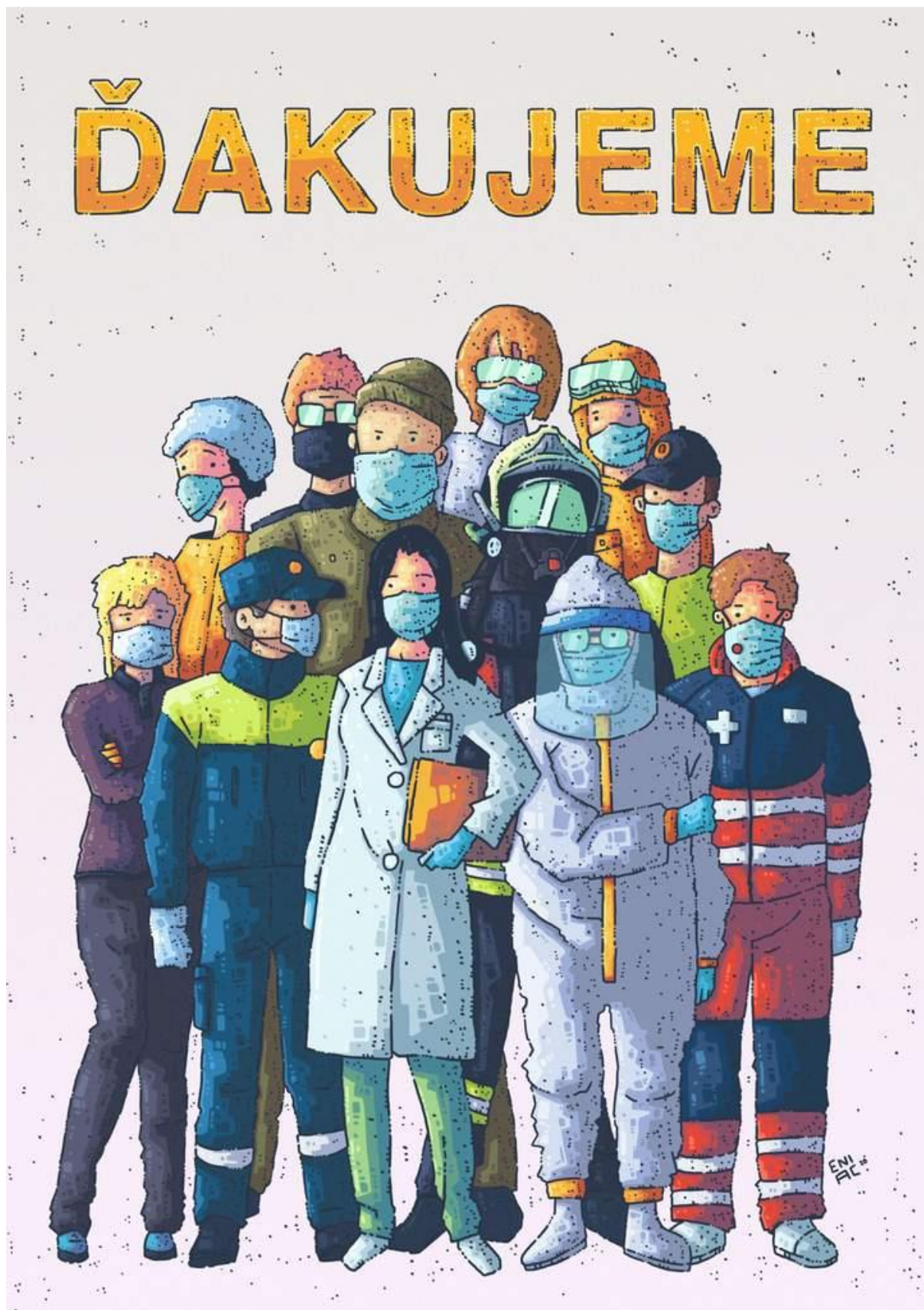
Matúš Hirka, 6.B

Matúšove mašiny.

Hrdinovia dnešných dní

Foto: internet

Tvorba našich žiakov

Spomienka na nešťastného Mikuláša 2019

Text: KP, úprava: DV, Foto: korzár.sk

Na Mikuláša sme dostali v škole riaditeľské voľno. Ráno som našla pri topánkach mikulášske balíčky. Ocko sa ma opýtal, či by sme nešli k babke zablahoželať Petre. Ja som, samozrejme, súhlasila. Obuli sme sa a vyrazili sme – smer Sídlisko III.

Petre sme zablahoželali a čakali sme na babku a uja Jara, kým sa vrátia z nemocnice. Zrazu niekto zaklopal na dvere. Bol to Daniel. Chodí tam každý deň zo školy čakať tetu Luciu, aby ho odviezla domov. Oni riaditeľské voľno

v škole nedostali. Babka zavolala ockovi, že sa ešte trošku zdržia.

Petra volala s Romanom a v tej chvíli to prišlo. BUM! Rana ako z dela. Okná a dvere sa otriasli. Petra hovorila ockovi: „Nespadlo lietadlo? Alebo či sa nevykoľajil vlak?“ Ocko povedal, že to nemohlo urobiť taký veľký rachot. Ja so m si všimla, že ľudia z vedľajšej bytovky vyšli na okná a balkóny. Každý z nich niekam telefonoval. Bolo to zvláštne. Ocko povedal, že sa ide pozrieť, čo sa to vonku stalo. Daniel išiel s ním.

Ja s som sa opýtala Petry: „To je vonku taká hmla? Či je to dym?“ Odrazu sa celým mestom ozývali sirény sanitiek a hasičov. Situácia bola vážna, do pár minút okolo našej bytovky prefrčali samé sanitky a hasičské autá. Petra rýchlo volala ockovi, čo sa vlastne vonku stalo. Ocko jej do telefónu povedal: „Pri škole VYBUCHLA BYTOVKA“. Vrátili sa späť do bytu, ocko si vzal bundu a išiel pomáhať odťahovať stromy, odtláčať autá...

Neskôr, asi tak do hodinky sme išli so psom Tobim vonku. Prešli sme okolo cesty po chodníku blízko Torysy a videli sme ľudí, ako mávajú z bytovky, aby ich niekto prišiel zachrániť. Na 10. až 12. poschodí zúrili obrovské plamene. Vrátili sme sa radšej rýchlo do bytu, žalostné výkriky a prosby o pomoc boli strašné. Počúvalo sa to ťažko, o to viac, keď viete, že tým ľuďom visí život na vlásku.

Ocko sa vrátil do bytu až okolo 18.00. O polhodinu neskôr prišla domov babka s ujom Jarom. Všetci sme boli akosi ticho. Babka nám všetkým zohriala polievku a druhé jedlo. Všetci sme ohriatu večeru zjedli v úplnom tichu. Nikto sme nechápali, ako sa to mohlo stať.

Musím skonštatovať, že to bol môj najhorší mikulášsky deň v živote! A Petrine najhoršie narodeniny.

Zaujímavé fakty o slonoch

Text: MŠ, Foto: internet

- chobot slona dokáže zdvihnúť aj také malé veci, ako je jedno zrnko ryže
- majú vynikajúcu pamäť
- cítia rovnako ako ľudia, vrátane smútku, žiaľu a plaču
- majú skvelý sluch
- boja sa mravcov
- ušami zaháňajú otravný hmyz
- slony sa boja včiel, preto roľníci v afrike chránia svoje polia tak, že na hranice poľa umiestnia včelie úle
- používajú svoje kly ako ľudia ruky v prípade, že sú ľaváci alebo praváci
- uši slonov fungujú ako klimatizácia a ochladzujú veľkú plochu tela

- pred spáním sa na slnku sa chránia pieskom
- spia len 2 - 3 hodiny denne
- cítia vodu až na vzdialenosť 19 km
- ucho slona váži toľko ako človek

Vtipy o slonoch

- Koľko slonov sa zmestí do taxíka ?
- Štyria. jeden vedľa šoféra a traja dozadu. Koľko žiráf sa zmestí do taxíka ?
- Ani jedna, veď už tam sedí plno slonov.

Ide mravec po lese a za sebou vlečie dva veľké krajce chleba. Keď stretne slona, jeden krajec chleba položí na zem a zakričí naňho:
- Heeej slon, slon, už aj si tu ľahni!

KORONA MEME

Foto: internet

Macka Uška pozná väčšia časť dnešných rodičov, ale koronavírus posunul túto postavičku do novej pozície. Dodržujte bezpečný odstup – 2 metre.

Tak ako? Idzeme či neidzeme do školy?

Prvá telesná po návrate do školy.

Tak čo? Máte doma s rodičmi rovnaké problémy?

Hups! Koláčik, mafin, fľaška koly, aby sme my dvaja krásni boli. Skoro...

Aj v nebi berú preventívne opatrenia veľmi vážne.

Aj legendárna Popoluška si do výbavy pridala rúško.

KEDY PÓJDU TIE DETI DO ŠKOLY?

ULTRA+

Dúfame, že Váš psík sa ešte nezmenil na výkres.

Rozumieš? Tak to dodržuj, lebo bude HAF-HAF !!!

Vaše rúška

Foto: žiaci a učitelia našej školy

Redakcia

Šéfredaktor, grafika, korektúry:

Obálka a logo Lesníček:

Redaktori a koordinátori za 1. stupeň:

Redaktori a koordinátori za 2. stupeň:

Členovia redakčnej rady a prispievatelia:

Mgr. Dominik Verešpej

Mgr. Martin Stolárik

Mgr. Beáta Holečková

Mgr. Zuzana Šarinová

PaedDr. Tatiana Topoliová

Mgr. Veronika Dugasová

Mgr. Peter Krajcer

Mgr. Drahomíra Švecová

Sofia Čonková, 5.C

Matúš Hirka, 6.B

Jaroslava Jakubová, 6.B

Klára Kapičáková, 6.B

Nela Sopčáková, 5.C

Martin Štric, 5.A

Samuel Verešpej, 8.A - grafika

Väčšinu fotografií sme si zadovážili cez náš školský web: zslespo.edupage.org,
a cez uja „Google“.

Texty prešli základnou štylistickou a gramatickou kontrolou.

Časopis Lesníček by nevznikol bez Vás, milí prispievatelia. Ďakujem a zároveň Vás prosím, aby ste na nás nezanevrelí a prispievali nám vašimi nápismi a príspevkami aj v ďalších číslach.

Mgr. Dominik Verešpej, šéfredaktor.

